

Serbian
63-1201M

Apsolut
Absolute, An

01.12.1963
Shreveport, Louisiana, USA

Od
William Marrion Branham

Ova knjiga se može slobodno deliti kao nekomercijalno izdanje i licencirana je pod Creative Commons Attribution-Noncommercial-No Derivative Works 2.5 licencom. Videti www.biblebelievers.org/messagehub za detaljnije informacije o licenciranju.

Apsolut

Zar vam to upravo ne čini nešto? Sigurno da čini. Hajde da se poklonimo u molitvi.

2 Gospode, kao što je to nama bilo izraženo u ovoj divnoj pesmi, Kako si Ti Velik, i mi mislimo, ovog jutra, šta bi mi činili da to nije za Tebe! I onda kada mi razmišljamo o tome kako si Ti velik, a onda Tvoja ljubav nagoni Tebe da se toliko brineš o nama, onda moja duša jedva to može da proguta. To je istina. Ja se molim da nas Ti blagosloviš danas, sada pošto mi nastavljamo sa službom, da nam Ti prelomiš Hleb Života, što je otkrivenje Hrista. Jer mi to molimo u Ime Isusa. Amen.

3 Brat Ungren je stalni posetilac u Šatoru. I on živi u Memphis, Tenesiju, on i njegova majka, i njegova žena. I cela porodica dolazi u Šator. I veoma retko ja dolazim da ga slušam, zato što sam tako zauzet, ali ovog jutra ja sam bio određen da ga čujem dok peva. On peva još jednu, jednu od mojih najdražih, Dole Iz Njegove Slave. I ove su moje omiljene pesme. I ja sam imao veliku privilegiju da sretnem njegovog oca, ovog jutra, prvi put da sam imao tu privilegiju, jedan fin čovek. I–i brat Ungren, njegov otac, neće–neće nikada otići dokle god njegov sin bude živ, Moris, jer oni sigurno izgledaju slično.

4 I njegova žena, majka brata Morisa Ungrena, je upravo proživela ovih zadnjih petnaest godina milošću Božijom. Ona mi je sigurno bila velika inspiracija, da to vidim; prolazeći kroz mračne trenutke koje je ona imala, i još držeći se Božije nepromenljive ruke. To nama izražava originalnost Hrišćnstva, i veru onih koji to veruju. Tako, ja sam veoma srećan radi toga ovog jutra.

5 Mi smo upravo dole imali venčanje. Dvoje moje dece su se venčali, i moja deca iz Šatora; naš mali Bili Sampson i mala devojčica Mayer, oni su bili dragi par jedno vreme; Šarol, da. Oni su bili...Oni su takođe ovde rođaci, ustvari mala Sharol Myers je bratu Ungren-u i njima. Tako, mi smo srećni radi njih, ja vidim da su oni zauzeli njihova mesta, nakon što su se oni venčali, vratili su se nazad pravo u auditorijum crkve, i seli da slušaju službu. Ta deca su uvek doboko bila u mom srcu, zato što oni toliko poštuju Reč. Oni–oni upravo vole Reč. Ja ne mislim da, to da ih nazivam svojom decom, ja ne mislim da su oni bolji od druge dece. Ali oni upravo gledaju mene, a ja–ja–ja tražim Boga za njih.

6 Mali Bili je želeo da se oženi, a onda se plašio da će morati da ide u armiju. A bilo je njih dvoje ili troje u istom stanju. I ti su momci došli kod mene, i rekli, “Brate Branham, mi–mi ne želimo biti oni koji izbegavaju ili mašta drugo, ali mi bi želeli da ti pitaš Boga.” I oni su mi dali osnovu za to da bi oni

želeli da ostanu podalje od armije, ako bi oni mogli; ne zato da oni ne žele da brane zemlju, u svemu što bi oni mogli učiniti Ali stvar je bila u tome, da ako oni—ako oni odu, da će oni dospeti među pogrešnu vrstu ljudi tamo napolju u tim (ja ne znam kako vi to zovete) PX-ovi, [Po Wepster-u prodavnica armijske opreme koja prodaje robu i usluge vojnom personalu i njihovim porodicama i određenom ovlašćenom civilnom osoblju.—Izdavač.] ili kako god da vi to zovete, i onda oni dospevaju tamo gde su te polunage žene. To nije mesto za hrišćanskog mladića, i tako da je Bog darovao njihove zahteve.

7 I sada mali Bili dolazi ovog jutra, da bude oženjen sa ovom malom Sharol, tako da smo mi srećni radi njih. I mi njima želimo najbolje u Božijem Kraljevstvu, ono što je za njih najbolje.

8 I sada to može biti veliko vreme za nas. Mi smo imali fini nedeljni školski čas ovde jutros, napunjenu crkvu, tako da smo mi veoma srećni. I mnogo puta, propovednici, to—to ohrabruje nas kada vidimo da ljudi dolaze da vas slušaju. Jer vidite, vi ne volite da govorite praznim sedištima, zato što su ona... Mi bi trebali govoriti baš isto ako bi ovde bila i samo jedna osoba. Ali ipak osećate se dobro kada mislite, “Ako to ovaj propušta, drugi će to shvatiti, vidite li.” I to čini to veličanstvenim, čini to slavnim.

9 I sada, upravo u ličnim razgovorima sada, ovo je, ako možemo proći kroz njih baš brzo.

10 Ja sam sreo brata Batlera kada sam izašao napolje, i ja ga nisam video otkako sam bio ovde. Rekao sam, “Gde si to bio?” On je rekao, “Imam večeru od ćuretine spremnu za njih.” I tako ja sam mu rekao da sam ja izgubio nešto kila. On je rekao, “Ti?” Ja sam rekao, “Ti se nisi ništa promenio.” On je rekao, “Niti si ti.”

11 Ja sam rekao, “To je istinska diplomatija.” Rekao sam, “Ali, znaš, da jesam. Ja sam se spustio sa osamdeset, na sedamdeset kilograma, tako da sam se ja sigurno promenio.” Sva moja odela su, tako, malo prevelika za mene. I neko mi je upravo nabavio jedno prethodnih dana, tako da ga ja mogu nositi ovde dole; jedno koje mi nije visilo sa ramena, i nije mi landaralo oko struka.

12 Ali ja—ja pokušavam da učinim najbolje što mogu za Isusa Hrista dok ja još imam šanse da to činim. I vi ste fino slušateljstvo!

13 Ja sam govorio u sobi upravo sada, ja sam video da veliki Sveti Duh uklanja rak sa tela jedne žene, upravo tamo unutra. Ona je—ona je žena iz Teksasa. I dama je sedela tamo, i ja nisam nikada video nervozniju osobu, žena propovednika, upravo nekoliko trenutaka. I Gospod mi je pokazao viziju kako ona tamo sedi, i ja sam nju video. Ona je zvala iz Njujorka, i želela je da dojuri ovamo. Ona je imala samo pet minuta, i onda videći njenog muža kako pati od

167 Umesto da imamo oltarski poziv, ovoga jutra, mislim da bih želeo imati poziv za posvećenje. Posvetimo sebe ovom Apsolutu. Da li verujete da je Reč Božiji apsolut? [Zajednica kaže, “Amen.”–Izdavač.] Da li vi verujete da je On isti danas kao što je On ikada i bio? [“Amen.”]

168 Nalaze se propovednici ovde, zar ne biste želeli posvetiti vaše živote, upravo, upravo da uzmete Apsolut? Šta mi želimo danas? Šta mi želimo sa članskom kartom ili ovlašćenjem? Mi želimo Isusa Hrista. Mi nismo pričvršćeni za člansku karticu. Mi smo pričvršćeni za Reč Božiju, “Isus Hrist isti juče, danas, i zauvek.” Da li verujete to? [Propovednici kažu, “Amen.”–Izdavač.]

169 Hajde da samo sada ustanemo na naše noge i ponovo posvetimo naše živote. Ja želim moj, takođe. Ja sebe pričvršćujem, ponovo. Ja proveravam moje učvršćenje, čvor je vezan. Ja proveravam moj apsolut. “Gospode, ako ima šta u meni, sem Tvoje Reči, iznesi to napolje. Ja ne znam ništa drugo osim Tebe. Ja ne želim znati ništa drugo osim Tebe.” Sada, svaki pojedini, na vaš vlastiti način.

170 Ja sam vam govorio ove nedelje. Ja sam vam rekao Istinu. Bog je potvrdio tu Istinu. On to čini, ponovo, i ponovo. Vi znate šta je Apsolut. Sada za vas i mene, zajedno, vi sve žene, svi vi muškarci, dečaci, devojčice, šta god da ste, hajde da; sav vaš hor, svi–svi vi ljudi ovde gore, svuda, zajedno; dole u parteru, gore na balkonu, okolo zidova, skroz pozadi; gde god da smo mi, uzmimo Isusa, za svog Apsoluta, jer ćemo mi morati doći u dolinu senki smrti. Ja ne znam ništa drugo osim Njega. On je moj Apsolut, zato što je On uskrsnuo o mom životu i ja znam da je On stvaran.

171 Podignimo samo naše ruke i molimo se. Načinimo ovu službu našom službom posvećenja.

172 Gospode Isuse, Tvoja Reč je od davnina, To je početak i kraj. Ja sada, sa ovom zajednicom, sebe posvećujem, iznova, sa ove propovedaonice danas. Ja molim za ovu crkvu, Life Tabernacle, za posvećenje. Neka se sve različitosti razreše,

neka to sve nestane, zastarelo neka bude zastarelo. Propovednici Evandjelja, koji su zabrinuti ako se nešto desi. O Bože, mi pričvršćujemo nas, ovog jutra, za Isusa Hrista tu Reč; i ne želimo ništa znati sem Hrista, i to Njega razapetog. O Severna Zvezdo, O Duhu Sveti, O Božiji Kompase, dođi sada u svačije srce. I mi sebe posvećujemo Tebi, kroz Ime Isusa Hrista. Slava Bogu! Amen.

U redu, Brate.

čira, a ono što je prouzrokovalo taj čir je njegova briga za svojom ženom. Svemogućí Bog, je umirio ženu dok je sedela tamo. Ona sedi, i sada gleda na mene. Tako, ja takođe želim vama da kažem, brate, sa vašim čirem je gotovo. Vidite? Da, vi ćete biti sada zdravi i vratiti se u delo Gospodnje.

14 Sada, kada vi vidite nešto što Gospod čini, vi–vi se upravo ne možete prepuniti time. Vi upravo želite da se to nastavi događati, nastavi događati, nastavi događati, nastavi događati.

15 I, sada, prošle noći mi smo imali veliki molitveni sastanak, i to je dobro, to je fino. Polagati ruke na bolesne, to je dobra stvar. To je sve što je ponekad potrebno. I onda postoje neki koji imaju nešto tamo nazad, što oni–što oni ne mogu uhvatiti, i vi morate uzeti tu osobu i da otkrijete šta je to. Vidite, postoji nešto što ih ometa, nešto što im leži na putu. I jedna mala senka će to odtalirati dalje.

16 Sada, ta mala dama tamo unutra pre nekoliko trenutaka, ona je bila toliko nervozna, toliko uznemirena. Mala jadnica, ona nije mogla čak doći do vazduha. Ona je bila upravo [Brat Branhama udiše i izdiše, hvatajući dah–Izdavač.] i upravo–upravo nastavljaajući dalje, vidite.

17 Sada, stvar koju trebate da učinite. Ovde je upravo jedna mala unutrašnjost, vidite. To hvata njen duh. Vidite? I onda vi projektujete k njoj vaše vlastite misli. Vidite? I vi promenite vaše razmišljanje. Vidite? Onda kada se to desi, onda je vi možete upraviti na Hrista, i odande ona može ići dalje. Ali vi morate promeniti njen način razmišljanja, vidite? Ona ne može promeniti to sama. Ona upravo juri u vrtlogu, a vi to morate izneti. Sada postoji nešto malo nečega što vam daje nešto. Nemojte pokušati da to proučavate; nemojte to činiti. Samo to verujte i idite dalje.

18 Kako bi mogla ta mala beba, koja je ležala tamo u rukama majke, i bila je mrtva od devet sati toga jutra, i upravo celim putem do noći te noći, gde je bio taj mali duh? Vi morate da odete i da nađete taj duh i vratite ga nazad. I onda kada ga vidite da se vraća nazad, onda možete nastupiti u Ime Gospodnje i pozvati ga. Vidite, onda će se to dogoditi. Ali dok vi to ne uradite, vi samo gubite vaš dah, vidite.

19 To nije–nije ništa toliko tajanstveno. To je nalaziti Boga, da sebe uklonite s puta i dopustiti da vas Sveti Duh koristi onako kako On to želi. To je to. Glavna stvar, svakoga dara, je izneti vaše vlastite ideje napolje, i pustiti Hrista. Onda šta god da To kaže, ako vi želite znati da li je to Hrist ili ne. Ako je samo senzacija, ostavite se toga. Ako je to samo emocija, ostavite se toga. Ali ako je to pisano u Reči, onda je to Bog. Uvek se sudite, šta god da vam ma koji duh

kaže, sa Reči. Reč, nemojte se nikada udaljiti od Reči; ako to činite, vi ste izgubljeni.

20 Sada, pošto mi stojimo od podneva, upravo tako razgovarajući, okrenimo se ka Bibliji i pročitajmo ovde neke delove Pisma. I zatim mi ćemo...Ja volim Božiju Reč. Ja znam da mi svi volimo. Sada nemojte imati...

21 Ja sam propovedao ovog jutra, ili govorio, učio u Nedeljnoj Školi, o skrivenim Božijim tajnama od postojanja sveta, koje su otkrivene u Isusu Hristu. I ja nisam imao prilike da to sve obradim. Zaboravio sam o dolazećem venčanju, tako ja–ja ću možda to obraditi kada sledeći put navratim.

22 Sada ja ću nešto čitati sa tri mesta u Bibliji. Najpre, želim čitati Filipljane 1. Tu 1-vu glavu Filipljanima, sa početkom od 19-og stiha, I takođe čitajući do 22-og. Jer znam da će mi to poslužiti za izbavljenje vašim molitvama i uz pomoć Duha Isusa Hrista, Po mom živom očekivanju i nadi da se neću ni u čemu postideti, nego da će se sa svakom slobodom, sada kao i uvek, veličati Hrist u mome telu, bilo životom, bilo smrću. Hrist je za mene život, a smrt dobitak. Ali ako je život u mom telu moj udeo, tada je to za mene vredno muke, I šta trebam izabrati, ne znam.

23 Sada preko u Knjizi Rimljana. I mi želimo početi od 8-me glave Rimljana, i 35-og stiha, da to izgradimo na onome što ja želim nazvati tekstom. Ko će nas rastaviti od ljubavi Hristove? Nevolja ili strah ili progonstvo ili glad ili golotinja ili opasnost od mača? Kao što stoji napisano: “Za tebe nas ubijaju čitav dan; drže nas kao ovce za klanje.” Ali u svemu ovome više smo nego pobednici po onome koji nas je ljubio. Jer sam uveren, da ni smrt, ni život, ni anđeli, ni poglavarstva, ni sadašnje ni buduće sile, ni visina, ni dubina ni bilo kakvo stvorenje ne može nas razdvojiti od ljubavi Božije koja je u Hristu Isusu, našem Gospodu.

24 U Delima 2, i 30-ti stih. Budući prorok i znajući da mu se Bog zakleo, da će posaditi od roda njegovih bedara, po telu, da će on podići Hrista da sedi na njegovom prestolu;

25 Sada ovo je mnogo iz Pisma, na neki način idući od jednog do drugog mesta u Bibliji. Ali mi to znamo, da ako se ovoliko mnogo čitalo iz Pisma, da ćemo mi naći tamo nešto što će nam pomoći. Sada neka nam Bog pomogne, pošto bih ja želeo uzeti ovu temu jutros, iz Reči apsolut: Apsolut.

26 Sada mi, dok sam ja istraživao ovaj tekst, ja sam koristio Rečnik. Ja sam mislio, “Šta? Neko je neprestano govorio, ‘To je apsolutno, istina. Apsolutno, to je to.’” Ja sam mislio, “Šta je ta Reč? šta je to , apsolut?” I ja sam uzeo Rečnik da pronađem šta to znači.

160 On je rekao, “Ja sam sredio za te lekove što brže sam to mogao, i ispunio svoj recept.” I rekao, “Kada sam ja počeo to da predajem u njene ruke,” on je rekao, “Brate Branhame, ja sam to predavao u probodene ruke.” On je rekao, “Ja sam video trnje na Njegovom čelu.” On je rekao, “Ja sam zatvorio moje oči, i pogledao sam nazad.” On je rekao, “Ja sam shvatio upravo onda, što sam učinio ‘i najmanje učinjeno Mojim najmanjima,’ da je to bilo učinjeno Njemu.”

161 Rekao je, “Da li ti to veruješ?” Ja sam rekao, “Sa svim svojim srcem, doktore, ja verujem svaku Reč toga.”

162 Šta je to? On je rekao, “Od onda, Hrist mi je više značio Zato što, čineći to za tu ženu,” rekao je, “to je bio paradoks. Bez sumnje da obični ljudi to ne bi verovali, ali,” rekao je, “ja sam mislio, da upravo to kažem tebi, zato što ja znam da si ti imao takva iskustva.” Ja sam rekao, “Da, gospodine. To je tačno,” rekao sam.

163 Ja se sećam, kada, je Sveti Martin, čitajući o njemu. Kad je on još samo bio dečak, on je bio pozvan od Boga. Njegovi roditelji su bili pagani. I njegov otac je bio–bio neka vrsta, oh, ja ne znam, mislim vojno lice, i to je normalno za njihove dečake da ih slede u tome. On je rekao^jednog dana dok je prolazio tamo kroz grad. Ja sam sada zaboravio gde je to bilo. I ja mislim da je on bio Francuz. I on je rekao da je on išao kroz jedan prolaz; a tamo je ležao jedan stariji čovek, smrzavajući se do smrti, bilo je veoma hladno. A ljudi su prolazili pored, ne bi mu davali ništa. I rekao je da je on stajao. A ljudi su apsolutno ispovedali da su bili vernici, a prolazili bi pored, i pustili da taj stari čovek tamo leži. A on je prosio da bi imao ušta da se umota., rekao je da se smrzavao do smrti.

164 A Sveti Martin je prolazio tamo, pre njegovog obraćenja, i sada, uzeo je njegov vlastiti kaput, budući vojnik, i presekao ga na dva dela i umotao starog prosjaka u to, a drugi deo obukao na sebe. Ljudi su se smejali na njega, rekavši, “Vojnik smešnog izgleda, sa pola kaputa na sebi.” Vidite, to vas čini da radite čudne stvari. Bilo je tamo nešto u njemu, da je on verovao da tamo postoji Bog.

165 Te noći, nakon što se on umorio i zaspao malo, probudio se. Neko ga je probudio, i on je pogledao. Stojeći tamo pored njegovog kreveta, i tamo je stajao Isus umotan u drugi deo kaputa. To je bio početak Svetog Martina.

166 Šta je bilo to? On je imao apsolut, da je Božija Reč istina. “Ono što vi činite Mojim malenima činite Meni.” Brate, ja sam pričvršćen za taj Apsolut. I ja znam da svaki od vas^

želim da te pitam nešto.” A on je bio i sam Baptista. On je rekao, “da li veruješ u paradoks?” Ja sam rekao, “Sigurno. Svakako da.”

152 Rekao je, “Ja ovo nisam nikome rekao osim tebi,” rekao je, “ali ja–ja znam da ti to veruješ.”

153 On je rekao, “Za vreme velike krize,” rekao je, “oni su morali imati nalog, od države, da bi dobili lekove za bolesne.” I rekao je, “Jednog dana, ja sam sedeo ovde nazad u apoteci.” Rekao je, “Moj sin je čekao na mušterije.” I rekao je, “Ja sam video jednu ženu kako ulazi unutra.” Rekao je, “Ona je bila^ Mogli ste videti da će svakog časa biti majka.” I rekao je, “Ta malena ženica je jedva mogla da ustane. A njen muž odeven siromašno, oboje njih. I ona se naslonila na stranicu tezge. I on je prišao i pitao mog sina, on je rekao, ‘Ja sam dobio recept ovde od lekara.’ On je rekao, ‘Hoćete li to ispuniti za mene i dopustiti mi da odvedem moju ženu kući?’ On je rekao, ‘Ja sam je pokušao postaviti da čeka u tom redu. Samo pogledajte tamo dole niz ulicu,’ on je rekao, ‘to će trajati četiri ili pet sati.’ I rekao je, ‘Ona nije u stanju sada da stoji, vi to možete videti.’”

154 A mladi momak je rekao, “Gospodine, ja–ja to ne mogu učiniti” On je rekao, “Ja moram imati najpre taj nalog,” rekao je, “zato što ja to ne mogu učiniti To je upravo protiv pravila.” I rekao je^

155 Njegov otac je rekao da je on sedeo tamo nazad i to slušao, video je šta je sve dečak rekao. I on je rekao, “Samo trenutak, sine. Šta je to?”

156 I rekao je da je došao tamo. I stari čovek istinski Hrišćanin, istinski posvećen stari čovek, on je reko, “Šta je to, moj dobri brate?”

157 I on je rekao, “Gospodine,” on je reko, “Ja sam^moja žena, ona je upravo spremna da se rodi.” On je reko, “Ja–ja sam^Dobio sam nalog od doktora ovde; neki lek, ona ga mora dobiti odmah sada.” I rekao, “Ja–ja sam je doveo da stoji ovde dole u prostoriji.” I rekao je, “Ja–ja^Pogledajte taj red,” rekao je, “sumnjam da ću ga dobiti danas popodne.” Rekao je, “Pitam se da li–da li biste vi mogli to popuniti za mene?” Rekao je, “Ja ću–ja ću stati tamo; i nabaviću novac za vas, za taj nalog koji plaća država.”

158 “Zašto ne,” on je rekao, “sigurno, gospodine, ja ću to nabaviti za vas.” I samo je predao nalog, i vratio se nazad. On je rekao da se njegov dečak vratio nazad i čekao na nekog drugog.

159 Rekao je, “Mala dama je pogledala, dva ili tri puta. Ona je upravo samo stajala tamo, sa znojem na licu, znala je da je veoma bolesna. I brat je stajao tamo sa svojim rukama oko nje, znate već, govoreći, ‘Samo se drži, draga, samo još malo duže.’ Rekao je, ‘Dobri apotekar će nam nabaviti lek.’”

27 Websterov Rečnik kaže da je to “savšeno po sebi, neograničeno u svojoj sili, prvobitan i konačan.” Vidite, “neograničen u svojoj sili, savršen sam po sebi, i istinski je konačan,” ta Reč apsolut.

28 I ja bih želeo reći ovo, i verujem da ćete vi uhvatiti ove Reči, jer ja nisam izvežbani sveštenik u tome kako da, ili na neki filozofski način da iznesem nešto fascinantno što bi držalo ljude. Jedina stvar koju ja radim, je da pokušavam da dam sve od sebe što mogu, na račun prijatelja koje mi daje Hrist, i ja–ja–ja želim da oni vide šta ja mislim u vezi Hrista.

29 Sada, svako veliko dostignuće se vezuje za apsolut. Vi ne možete ići kroz život a da nemate apsolut. Vi ne možete postići bilo šta da tamo nemate apsolut, jer je to konačna odstupnica. To je–to je zadnji napor u mucu putovanja. To je mesto gde ste vi za nešto pričvršćeni.

30 U danu u kome mi sada živimo, i sve je toliko već rastureno, tako slabašno i napuklo, tako ja mislim da će ova Poruka biti jedna veoma prikladna stvar, posebno za Hrišćane kada oni prolaze sada kroz njihove duboke vode. Hrišćanska crkva prolazi kroz najdublje vode koje je ona imala za zadnjih dve hiljade godina. Zato što, mi dolazimo do tačke gde je nešto pretstavljeno Hrišćanstvu, nešto na čemu oni trebaju da donesu odluku, i ja mislim da Hrišćanska crkva treba da ima nešto za čega oni treba da znaju da su vezani, umesto da samo na primer plutaju kao list na vodi, i na vetru. Kao što je Biblija rekla, “Nošeni svakim vetrom nauke.” Vetrovi dođu i oduvaju mali list ovim putem, a zatim dođu drugi vetrovi, severni vetar, južni vetar, istočni vetar, i zapadni vetar. Vi nikada nećete stići nigde, vi niste stabilni. Hrišćanski život treba da je stabilan život. To treba da bude nešto što je–što je principijelno–za čega ste vi vezani, nešto što više znači od samoga života.

31 I vi morate imati nešto za čega ste vezani. Neki ljudi su vezani za svoj posao. Neki su vezani za svoje porodice. Neki su vezani za veroispovest. Neki su vezani za armijsku dužnost. Mi imamo raznorazne stvari za koje se vezujemo. Ali ja mislim da kao Hrišćani, mi trebamo biti vezani tamo gde znamo da je to ispravno, vidite. Zato što vi možete biti vezani za vašu porodicu, i vaša–vaša žena vas može napustiti. Vi ste mogli biti vezani za armiju, i vi možete poginuti. I vi možete biti vezani za raznorazne stvari, i to se mora završiti. Ali tamo mora da bude konačna odstupnica. Tamo mora biti negde mesto gde–gde se čovek vezuje za svoje Večno odredište. Zato što, jer ako budete verovali u vaša vlastita dela, kada se vaša dela svrše, to je gotovo. Kada vaša porodica ode, to je gotovo.

32 Ali postoji samo jedna stvar za koju ja mislim da je konačna odstupnica. I ja verujem da je Pavle imao mesto za koje je bio pričvršćen u svom životu. Ja to

želim da to uključim unutra, ako bi mi to mogli nazvati na takav način, i govoriti o toj odstupnici, mestu za pričvršćenje. On je rekao, “Za mene je život Hrist, a smrt dobitak.” Sada, Hrist je bio Pavlov apsolut. To je bilo mesto njegovog vezivanja. To je bilo njegovo. To je bio kraj svim raspravama. To je bio Hrist, koji je bio njegovo mesto pričvršćenja.

33 Pavle nije uvek imao takvo mesto pričvršćenja. On se vezivao ranije za Farisejsku grupu. I on je morao biti obrazovan, tako da bi ga oni prihvatili i dopustili mu da sebe priveže za njihovo mesto. Ali jednog dana on je bio na putu za Damask, i on je sreo Isusa, licem u lice. I od tada on je presekao veze od njegovog Farisejskog mesta prihvaćenja, i sebe ponovo pričvrstio, za Isusa za Koga je znao da je bio razapet, umro, i ponovo ustao. Pavle je to znao jer je sreo tu Osobu. To je njega promenilo upravo tamo. On više nikada nije bio isti od tad pa nadalje. On nikada nije sreo samo knjigu. On nikada nije sreo samo veroispovest, On je sreo Osobu, Isusa Hrista. “Ko si Ti, Gospode?” On je rekao, “Ja sam Isus.”

34 Hajde da mislimo o tom obraćenju, za nekoliko trenutaka. Ja verujem da je Pavle bio ozbiljan čovek. Pošto je ovo Nedeljna Škola, mi to želimo učiti kao u nedeljnoj školi. Pavle, ja verujem, da je bio dubok, ozbiljan čovek, i tamo nije bilo– tamo nije bilo ništa u vezi njega što bi se razlikovalo od ma koga drugog.

35 Svi ovi proroci su bili ljudi kao što smo i mi. Biblija je rekla tako. Sveti Jakov 5, “Ilija je bio čovek istih osećaja kao i mi,” on je imao svoje uspone i padove, njegove pogotke i promašaje, “i on se uporno molio da ne bude kiše.

36 I Pavle je bio ista vrsta čoveka kao što smo i mi. On je imao svoja komešanja, svoje sumnje. I on je bio čestit čovek. On je išao u jednu od najboljih religioznih sekti koja je bila na svetu. I on je postao učitelj te sekte; učen od strane velikog učitelja, Gamalilela, koji je bio jedan od najvećih učitelja koga su oni imali toga vremena. Njegovi roditelji su to primetili, primetili da ima nešto u Pavlovom životu, i naporno radili da bi ga poslali u školu, da bi on mogao biti poučen o svim Božijim zakonima. I, sa dubokom iskrenošću, on je verovao svaku Reč toga

37 I on je čuo o toj vrsti ljudi niže klase, i kako je tamo bio prorok, tako nazvan, od strane Njegove grupe, koji se pojavio u Galileji, da je činio čudesa i lečio bolesne. Ali njegova–njegova sekta kome je on pripadao ne bi prihvatila tog Čoveka da je prorok, tog Isusa iz Nazareta, zato što On Sebe nije poistovetio sa njima. Tako Pavle nije mogao da ide ka tome, zato što njegova vlastita sekta ljudi nije verovala u To. I oni su ga upozorili protiv toga.

146 On je imao potrebu. On je rekao, “Sunce, ti stani, tamo! Meseče, ti visi baš tamo!” I, dvadeset četiri časa, ono je stajalo mirno. Oh, govorite o paradoksu! Ali on je bio pričvršćen za apsolut, sa ovlašćenjem. Da, zaista, Bog ga je ovlastio. Jovan je bio siguran da će videti Goluba kada On dođe na Njega.

147 Kada sam ja video Vatrene Stub, kao Pavle na putu za Damask, ja sam znao da je to bio Božiji Apsolut, da će nastupiti probuđenje koje će prekriti zemlju. Ja sam znao da će To pretskazati drugi Dolazak Isusa Hrista, i ja to verujem još i danas. To je moj apsolut, iako je to bio paradoks. Sigurno, to je bio paradoks, da Vatrene Stub visi tamo u nebu. A novine i sve ostalo su fotografisale To.

148 To je bio paradoks, prošlih dana, na 15-ti Mart, ustvari 15- ti Maj, ja verujem^ne, 15-ti Mart, ove godine. Kada, je tri ili četiri meseca ranije, u propovedi, Gospodine, Koje Je To Vreme?, Rečeno da mi moramo ići tamo napolje, “I da ćemo sresti sedam Anđela, i vratiti se nazad i da će Knjga Sedam Pečata biti otvorena.” I stojeći upravo tamo sa Bratom Sotmanom, koji je upravo rekao samo “amen” tamo, stojeći tamo sa njim, zašto, ja sam njima rekao, “Tamo će biti buka koja će protresti zemlju.” I ja sam rekao, “To će biti tamo. To je TAKO KAŽE GOSPOD.” To je na kasetama, i kasetama, i kasetama, od Feniksa i celim putem okolo. “To je TAKO KAŽE GOSPOD.”

149 Jednog dana, stojeći tamo, skidajući čičke dole, ili male cvetiće sa svojih nogu, kao što je to bilo; tamo su se tih sedam Anđela prolomili kroz nebo i potresli mesto, dok, stenje, težine dvadeset do trideset kilograma, se nije otkotrljalo niz brdo. Tamo su stajali sedam Anđela stojeći tamo, i odredile mene da se vratim nazad da donesem te Poruke, i rekli, “Jedan po jedan,” oni će “te sresti i reći šta se dogodilo.” I to se desilo tačno na taj način. I kada su se oni uzneli u Visinu, na ovaj način, podigli su se pedesetak kilometara visoko u vazduh; i, istog dana, oni su načinili fotografiju Toga, nauka je to učinila, i obišla je svet. To je paradoks, ali to je bio Apsolut. To me pričvrstilo još tešnje za Isusa Hrista, priklanajući svoj život ka Njemu. Znam da to deluje čudno. To je uvek tako bilo.

150 To je bio paradoks za Pavla, da sretne Isusa na putu za Damask. To je paradoks kada Bog menja crno, grešnikovo srce i pere ga sa Njegovom Vlastitom Krvlju. To je paradoks. Sigurno. Da li verujete u paradoks? I taj paradoks, ako je po Reči Božijoj, to može biti vaš apsolut. Pavlovo obraćenje je bio paradoks, i postao njegov apsolut.

151 Setite se ovde, nekada ranije, ja sam sedeo sa jednim starim apotekarom, i mi smo razgovarali na jednom malom mestu. On je rekao, “Brate Branham,

propovedaonicu–Izdavač.] To još uvek ostaje Istina, nepomerljiva Reč živoga Boga je još uvek Istina! To je moj apsolut. Ono što To kaže, to je Istina. Neka se denominacije kreću gde god da to žele. Oni žele diskreditovati Ime Isusa Hrista, sa titulama, to je na njima. Ali, za mene, “Nema drugog Imena pod Nebom danoga među ljudima, po kome se vi možete spasiti.” Za mene, to je temeljna Reč, to je gde se nalazi ugaoni kamen. Ja ne želim da se krećem ni sa jednom od denominacija.

138 Ja sam dobio svoj Kompas ovde unutar mene, Svetog Duha, koji me usmerava pravo na Apsolut. “Jer će i Nebo i zemlja proći, ali Moje Reči nikada neće proći.” I ja sam To sakrio u svome srcu, a Sveti Duh me usmerava pravo na To. Ja nisam određen da znam ništa drugo. To je moj Apsolut. Samo neka tako bude. To je način na koji ja to želim. Oh, moj! Sada, brate, sestro, načinite vaš Apsolut u Njemu. Da, gospodine.

139 U vreme nevolje ja sam ovde ne toliko davno, izgubio ženu, decu, sve. Neko mi je rekao, rekao je, “Da li se ti još uvek držiš svoje religije?”

140 Ja sam rekao, “Ne, Ona drži mene.” Vidite? Vidite, Ja sam imao Apsolut, da znam da ću ih jednog dana ja videti ponovo. Amen. Ja ne bih mogao uspeti u tome da nisam imao taj Apsolut. To je načinilo razliku u meni, gde sam ja bio pričvršćen, zato što sam ja znao da ću ih ja ponovo videti.

141 Sada, kroz milost, ja sam pričvršćen za Njega Koji je rekao, “JA JESAM,” ne “Ja sam bio.” “JA JESAM,” uvek, uvek prisutan, svugde prisutan, svemoguć, neograničen, da on nije “Ja sam bio.” “JA JESAM,” On je još uvek uskrснуće. On je još uvek Severna Zvezda. On je još uvek sve, za mene.

142 Mojsije je imao apsolut. Kada je on sreo tu vatrenu kupinu, to je za njega bi jedan apsolut. Kada je Jošua, kada je Jošua^

143 Oh, znate, ponekad kada vi uzmete apsolut, apsolut će vas voditi do paradoksa. To je tačno. Da. Paradoks je nešto što je stvarno, ali ne može se objasniti. To je paradoks.

144 Kada je Jošua stajao tamo, i videći da on ima potrebu! Bog ga je ovlastio da ide tamo preko i da uzme tu zemlju, da istera napolje sve te ljude, i uvede Izrael u zemlju. I jednog dana, armije su bile usmerene, i bile u zemlji. I-i znate prva stvar, on je znao da ih je on isterao, dokle god su oni bežali. Tako, kada je on to učinio, sunce je išlo dole. A Jošua je bio pričvršćen za Apsolut, Reč Božiju, tog Stvoritelja. On je bio pričvršćen za posao koji je trebao uraditi. Amen.

145 Ponekad morati to učiniti nije baš ugodno; vi morate povrediti osećanja, seći i rezati. Ali to je apsolut.

38 I Pavle, budući častan, mislio je, “Ako ta stvar nije od Boga, a moja crkva kaže da nije od Boga, onda ima samo jedna stvar da se učini, a to je otarasiti se toga.” Rekao je, “Uklonite to sa puta, zato što je to-to će biti prepreka, to će biti izraslina, tumor,” naspram verovanja njegove sekte. Tako on je odlučio u svom srcu da će on izaći napolje i odseći taj “tumor,” kako je on to nazivao, ili kako je to nazivala njegova crkva, daleko od njegove fine Farisejske grupe.

39 Jednog dana, sa pismima u svom džepu, od prvosveštenika, da uhapsi sve te ljude koji su u tom stanju, zato što je to bilo zaduženje koje je bilo postavljeno Pavlu. On je bio dole na svom putu ka gradu po imenu Damask. Oni su njih utišali, po Jerusalimu. Tako on je—on je kamenovao Stefana, i Pavle ga je kamenovao, svedočio i držao mu haljine. Sada on je išao dole ovde i činio iste stvari, i otarasio se te velike prepreke.

40 Ali negde oko, mora da je bilo negde oko podneva, oko jedanaest, dvanaest sati, bio je bačen dole. I kada je bilo tako, on je pogledao gore i tamo je bilo Svetlo stojeći pred njim. I Glas dolazeći iz tog Svetla govoreći, “Savle, Savle,” pitanje, “zašto ti Mene progoniš?” Sada Pavle je znao, ustvari Savle, rađe, znao je da su njegovi ljudi pratili to Svetlo otkako su izašli iz Egipta. I ako...

41 Jeste li ikada videli Lamsin prevod Biblije, stari-Stari Jevrejski znak Boga je bio uspravno Svetlo; manje ili više, nešto kao što je ovo, to su tri atributa Boga, u jednom Božanstvu. I to trougaono Svetlo, tri u Jednom, je jedan Bog, bio je Božiji znak za Jevreja, Svetlo.

42 I onda kada Ga je Mojsije sreo u žbunu, onda je On rekao, “JA JESAM,” što ostaje isto, troje; juče, danas, i zauvek, još uvek isti Bog. I Mojsije Ga je sreo u gorućem žbunu. On je bio Svetlo. I kada je On vodio decu Izraela napolje iz pustinje, On je bio Anđeo Saveza, koga je Mojsije verom video, i ostavio Egipat, smatrajući Hristovo poniženje većim blagom nego ono u Egiptu. Verom, Mojsije je video da je to bio Hrist, to Pomazanje. I Pomazanje nije bilo na nekom određenom čoveku, već je to bilo u obliku Vatrenog Stuba. Vidite?

43 I onda to isto Pomazanje došlo je dole na Njegovom krštenju, i ušlo u Hrista i prebivalo u Njemu. Jovan je video da je to bio On. On je rekao, “Nad Kime ćeš ti videti Duh koji ih je vodio napolje iz Egipta u pustinju, i iz pustinje u obećanu zemlju, nad Kime ćeš ti videti to trougaono obličje Boga kako dolazi dole i ostaje, On je Taj Koji će krstiti Svetim Duhom Vatrom.”

44 Sada Pavle još nije bio privilegovan da to vidi. Ali samo da bi to načinili istinitim vama, Jevrejima je bilo zabranjeno da se poklone pred idolom, ili ma čemu tome sličnom! Sada kada je on video ovo veliko Svetlo, on je znao da je to bio Gospod. Gospod znači “vlasništvo, kontrolisati.” On—on ne bi upravo

nazvao mašta “Gospodom,” taj odani Jevrej, kada je on znao da je to bio Duh. Ali primetite, on je znao da je taj isti Vatrene Stub bio Taj koji je vodio njegov narod. I onda se on javlja i kaže, “Gospode, Ko si Ti? Ko si Ti? Ja želim da znam Ko si Ti? Ti si sreo Mojsija u ime ‘JA JESAM.’” Ali ja ću se zaustaviti tamo sa njihovim mislima, samo za minut.

45 Isus, kada je On bio na zemlji, pomazan sa Time što su oni videli, primetite, On je rekao, “Ja dolazim od Boga,” tog Duha, tog Svetla, tog Vatrene Stuba, “i Ja se vraćam Bogu.” I On je bio načinjen telom sa namerom da bi umro za naše grehe. Onda nakon Njegove smrti, sahrane, uskrsnuća, i uznesenja, nakon što se On uzneo gore; četrdesetog dana, on se uzneo gore; i pedesetog dana, On se vratio nazad u obliku Vatrene Stuba, među ljude, i razdelio Sebe, poput plamenih jezika, i spustio se na svakoga od njih. I onda oni su svi bili ispunjeni sa Svetim Duhom, i počeli su da govore drugim jezicima, kako im Duh davaše da govore.

46 Vidite, Bog je razdelio Sebe; Bog najpre u velikom Vatrene Stubu; Bog objavljen u ljutskom telu; a sada Bog razdeljuje Sebe među Svojim ljudima. Taj Vatrene Stub se razdelio, i spustio se na svakoga od njih, kao razdeljeni plameni jezičci, razdeljeni jezici su se spustili na njih, razdeljeni plamenovi, razdeljeni jezici poput vatre spustili su se na svakoga od njih. I oni su svi bili ispunjeni sa Time, i počeli da govore jezicima, kao što im je Duh davao da govore.

47 Sada, vidite, mi nismo razdeljeni ljudi, mi moramo biti u jedinstvu, zato što svako od nas drži deo Boga. I mi se moramo sakupiti zajedno, i onda se Vatrene Stub manifestuje u punini, u punini Toga; kada Njegova Crkva sedi zajedno u Nebeskim mestima, onda je punina Božije sile u Njegovoj Crkvi. Svaki od nas poseduje duhovne darove i duhovne službe, sastajući se zajedno, vraća tog Vatrene Stuba ponovo nazad.

48 I Pavle prepozna je da je to od Gospoda, i on je rekao, “Gospode, Ko si Ti, ako ja Tebe proganim?”

49 On je rekao, “Ja sam Isus, i teško ti je bosti sa rogamim.”

50 I Pavlu je bilo zapovedeno da ustane i da ide u ulicu zvanu, “Ravna.” I tamo je bio prorok koji je došao gore, po imenu Ananija, i video je viziju, i krstio ga. I on je otišao dole u Arabiju, na tri godine, da izučava Pisma, i da vidi radi čega se njemu pojavio ovaj Vatrene Stub.

51 Sada mi nalazimo da je Pavle, do kraja svoga života, imao to kao svoje mesto učvršćenja. On se sreo sa Bogom, licem u lice, i bio određen od Boga. Kakvo mesto za pričvršćenja! Kakav apsolut! To je bio kraj svih argumenata. To je bio kraj svemu za Pavla. Sve borbe, sve je otišlo. Nije me briga šta su

sa mnom.” Amen. Neka oluje besne, život, smrt, šta god da je to, ništa me neće rastaviti. Ja sam pričvršćen za to Mesto.

131 To mesto drži. Ono drži unutar vela. To se usidrilo. To se usidrilo na Boga tamo. To se usidrilo na moje srce. Sveti Duh je ono što me vodi ka tom obećanju. “JA JESAM,” ne “Ja ću biti, Ja sam bio, Ja ću jednog dana biti.” “Ja sam uskrsnuće i Život,” rekao je Bog. “Onaj koji veruje u Mene, iako bude mrtav, ipak će on živeti. I ko god živi i veruje u Mene, neće nikada umreti.”

132 Neka smrt radi šta god hoće, ona me nikada neće uznemiravati. Zato što, ja sam uveren, ja sam uveren da čak i u bolestima koje bi me mogle uzeti, ili metak iz puške, jednog dana će me možda uzeti. Ja ne znam šta će to biti. Kakvu razliku to meni čini? “Jer za mene je život Hrista, a umreti dobitak.” Oh, moj! Zato što, sam ja određen da znam Njega kako sedi preko one strane reke smrti, gde će me On povući u Njegovu Prisutnost jednog dana. Opravdan Njegovom pravednošću, da sam ja prihvatio Njegovu smrt na krstu, Boga načinjenim telom među nama; još uvek telo u nama, još uvek Duh u našem telu. Amen.

133 On je moj Apsolut. On je moje sve. I sve izvan toga, ništa u svojim rukama ja ne donosim. Ja ne znam ništa sem Hrista, i to Njega razapetog; ne želim da čujem za ništa drugo sem Hrista, i to Njega razapetog. Moje srce kaže “amen” na svako od Njegovih obećanja. To je razlog što ja znam da je Njegov Sveti Duh kompas koji me vodi ka Reči.

134 Nikada ni jedna od tih vizija meni nije rekla ništa što nije bilo u Reči. Oh, to je mesto gde sam ja dobio moju sigurnost, brate. Te noći kada mi je On rekao o tome, ja sam gledao te vizije. I ja ću moliti za vašu pažnju, da li su te vizije ikada rekle nešto što bi bilo u suprotnosti sa Reči? Ni jedan put one nisu bile pogrešne. Zašto? To je Bog. To je moje mesto pričvršćenja.

135 I ja znam, jedno jutro, u viziji, ja sam video moje voljene tamo preko reke. To je tamo. Ja sam vezan za tu obećanu Zemlju. Ja je moram sresti jednog dana. Da, sigurno.

136 On je moj Apsolut. On je moje Sunce. On je moj Život. On je moje mesto učvršćenja, moja Severna Zvezda. On je sve što bih ja ikada mislio da mogu biti, On je to meni. On je moj Život.

137 Denominacije za mene^Ne želim povrediti vaša osećanja; ja ne želim da to učinim. Ali Reč je kao dvosekli mač, On ne može da se probija bez sećenja, vidite, posebno kada on seče u tami. Primetite, denominacije su kao ostale zvezde, one se kreću sa okretanjem sveta. To je istina. Svakim putem koji svet ide, oni dopuštaju da njihove žene seku kosu, nose šorceve, i sve ostalo, to se baš kreće od Holivuda i svega ostalog. Ali, oh, brate, [Brat Branham kuca u

umiremo sebi; uzimajući Njegovu Reč u nas, to obećanje. I naša vera čini tu Reč živom, zato što je Hrist u nama, oživljivač Reči.

125 Kako ja želim da crkva to može videti, svi argumenti i borbe bi bile završene! To bi bio Vrhovni Sud. To je Severna Zvezda. Haleluja. To je kraj svih borbi. To je kraj svih pitanja. To je kraj svega. “Bog je rekao tako,” to je taj Apsolut. Pričvrstite sebe za To. Pavle je rekao, “Ne postoji ništa sadašnje, ništa buduće, smrt, bolesti, golotinja, opasnosti, ništa nas ne može razdvojiti od Toga.” Mi smo se pričvrstili za apsolut. Rekao je, “Jer živeti za mene je–je Hrist, a umreti je dobitak.” Ništa drugo ne može to držati tamo osim Toga. To je apsolut.

126 On je naš apsolut zato što mi imamo sigurnost uskrsnuća, zato što je On podignut u nama. Kako mi to znamo? On živi. On čini ovde tačno ono što je On činio kada je bio na zemlji ovde. On je isti Vatretni Stub, mi imamo fotografiju od toga. On je isti Onaj u Crkvi. On je ovde danas, i u tom telu On čini i deluje tačno kao što je On to činio i onda.

127 Ako život loze lubenice stavimo u tikvu, ono nikada više neće proizvesti drugu tikvu; to ne može, zato što će to biti lubenica, jer je život unutra lubenica. “I ako Moje[^]Vi prebivate u Meni i Moje Reči u vama, tražite što god hoćete!” Vi ćete imati lubenice. Amen. Apsolut, ja znam da je to Istina. Ja sam pričvrstio moju dušu za to, i ja znam da je to Istina. Božija Reč, On je naš Apsolut.

128 Druga Solunjanima, 2-ga glava, mi smo čitali to. “Mi ćemo biti podignuti gore sa našim voljenima, da sretnemo Njega u vazduhu.” Oh, kako moje srce kuca za svaku Reč u Njegovoj Knjigi, “amen.” Bog je rekao, “Mi ćemo biti podignuti u vazduh, da bi sreli naše voljene.” Amen,” kaže Reč dole u mom srcu, jer je Reč tamo unutra.

129 “Ja sam sakrio Tvoju Reč u svome srcu, Gospode, da ja nebi grešio protiv Tebe. Vezao sam ih za svoje prste, na moju postelju. Ti si uvek predamnom. Ja se neću pokolebati.

130 “Da, i ako budem hodao kroz dolinu senki smrti. Ja se neću plašiti zla, jer si Ti moj Apsolut. Ja ću ići dole tamo, a Ti ćeš me izvući napolje odatle. Ja idem u duboke vode sa mojim brodom, Ti ćeš-Ti si moje sidro. Amen. Ti si iza vela tamo. Ti si Onaj Koji ćeš me voditi kroz oluju. Ti si taj Koji ćeš biti tamo, moje sidrište u slavi, kada ja budem došao dole kroz dolinu, senki smrti.” Kada ja budem morao doći dole do Jordana, kada ja budem morao da pređem preko, On je moj Apsolut. Ja sam pričvršćen za uskrslog Koji je sa druge strane, On će me provući kroz opasne vode. “Ja se ne plašim zla, zato što si Ti

Fariseji rekli, šta su Sadukeji rekli, ili ma ko drugi; on je sreo Boga potvrđenog kroz Reč, to je sredilo tu stvar! To je bio ostatak njegovog života. Zato što je on video objavljenog Boga i bilo mu je dokazano da je to bio Bog, kroz Reč, i po obličju i formi u kojoj je On bio, i po razgovetnom Glasu koji mu je govorio tačno ono što je to bilo. Sada, to je bila velika stvar. Nije ni čudo da je on mogao reći, pred Agripom, “Nisam bio neposlušan Nebeskoj viziji.” On je bio vezan za to. Tamo je bilo nešto stvarno, nešto što je on znao, nešto što niko nije mogao od njega uzeti.

52 Sada, danas, ako mi verujemo samo u obrazovanje, ili mehanički način obrazovanja da se objasni Biblija, onda smo mi to jedino dobili po mentalnoj koncepciji. Ali nijedan čovek nema prava da iza ove propovedaonice, propoveda Evanđelje, sem ako je došao licem u lice sa Time.

53 Kao Mojsije, sa one strane pustinje, bez obzira koliko je on bio dobro obrazovan, šta god da se desilo; njegovi strahovi i komešanja su nestali zato što je on stajao na svetoj zemlji sa Bogom, što niko nije mogao odaljiti to od njega.

54 I svaki čoveki ili žena koji ima iskustvo sa Bogom, sreo je taj isti Vatretni Stub na svetoj zemlji svoga srca. “Ne postoje teolozi, ni đavo, ni ništa,” Pavle je rekao, “ništa sadašnje, ništa buduće, smrt, bolesti, tuga, nas ne mogu odvojiti od ljubavi Božije, koja je u Hristu Isusu.” To je mesto učvršćenja. Vi znate da se nešto desilo. Nije važno koliko se nauka podiže i kaže to, ono, ili nešto drugo, vi ste pričvršćeni. Vi i Bog ste postali jedno. On je u vama, i vi ste u Njemu. “U taj dan vi ćete znati da sam Ja u Ocu, Otac u Meni; Ja u vama, i vi u Meni.” Vi ste pričvršćeni za Njega.

55 I Pavle je imao život usmeren na Hrista. To je bio drugačiji život nego što ga je on jednom imao. On je jednom imao obrazovnu koncepciju; ali sada on je dobio život usmeren na Hrista, jedan apsolut. Nije bilo važno koliko je Agripa mogao reći, “Ti, ti si poludeo, Pavle. Ti si izgubio tvoj um. Ti, si previše izučavao.” On je rekao, “Ja nisam lud.”

56 A onda je on zadobio Agripu na takav način dok on nije rekao, “Ti si me skoro nagovorio da budem hrišćanin?”

57 On je rekao, “Ja bih želeo da jesi kao što sam ja, sem ovih okova.”

58 To čini da vi činite stvari, kada vi dobijete život usmeren na Hrista kao što ga je Pavle imao, koje obično ne biste činili. Sada gledajte. Redovno, taj čovek je bio uvežban u Pismu i ostalim stvarima, i obično on bi sledio taj pravac u kom je on bio obučen. Ali kada je on postao i načinio Hrista svojim apsolutom, svojim konačnim, onda je tamo bio drugačiji život. On je drugačije

činio. On je činio lude stvari, u odnosu na ono za čega je on jednom bio obučavan. I to će činiti iste stvari.

59 Ako se crkva udalji od Crkvenog Saveza, i vrati se, i načini Reč Božiju svojom konačnom otstupnicom, učini da Božija Reč bude njeno mesto pričvršćenja, to će učiniti to. Ali oni se vezuju za ljudski načinjena dostignuća. I to je određeno da padne. Pa, Biblija je rekla da će oni učiniti to. Ali tamo će biti Nevesta koja je bila izabrana od stvaranja sveta, koja će biti pričvršćena za to mesto.

60 Ja mogu videti kako se prolama Večnost, i dolazi dole u vreme, još od Edena. I, kada je to učinilo, tamo dolazi linija Krvi, celim putem gore do Golgote; i od Golgote, pričvršćena za tu liniju, i ide do mesta pričvršćenja, Isusa. I jednog dana kada On bude došao da traži ono što je Njegovo, svi koji su vezani za to kao svoje konačno biće podignuti u Večnost. Zašto? Oni su bili sve vreme u Večnosti. Oni su bili predodređeni za Večnost. Oni su deo Boga. Oni su bili u početku u Njegovim mislima. I kada je ta velika nit povučena, iz Krvne linije, taj Znak o kome sam ja govorio, kada se to bude dizalo sa zemlje, svi koji su bili uključeni u tu Krv će biti prenešeni pravo u Večnost ponovo. Ali jedini način na koji će to biti, biće pričvršćenjem za taj apsolut, Isusa Hrista. To je apsolut! Ne postignuće čoveka; već Ga je Bog podigao iz mrtvih, i On je apsolut. I mi znamo da je On živ, zato što je On ovde sa nama u Sili Njegovog uskrsnuća, radeći iste stvari koje je On činio kada je On bio ovde na zemlji.

61 Ja sam vezan za to kao konačno. To je kraj svih borbi. Ja sam pričvršćen za to. To je moj život. Ja sam bio grešnik kada me je Hrist spasao. Ja sam Nešto sreo. I otkako je To došlo ka meni, bilo je–bilo je drugačije. I ja sam pričvršćen za to, i sve što sam ja, je pričvršćeno upravo tamo. I onda je Bog razdelio Svoj Život, i dopustio mi da živim u Njemu, i On u meni, onda mi smo vezani.

62 To ne čini nikakvu razliku u odnosu na ono šta drugi žele da veruju. Kao pojedinac, vi ste pričvršćeni za To. [Brat Branham miluje svoju Bibliju–Izdavač.] To je ono što je vama konačno. To je-to je zadnja Reč. I onda ako je On Reč, onda Ovo mora biti zadnja Reč. To mora dovršiti to, šta god da To kaže, To je Skerletna nit. To je Hrist. I ma šta suprotno Tome, ja ne znam ništa u vezi toga. To je ono što mi želimo da znamo, šta ova Reč kaže; jer sam ja pričvršćen za Hrista, a Hrist je Reč. Jeste li sada to dobili? [Zajednica kaže, “Amen.”]

63 I deo Njegove Reči koja je dodeljena za ovaj dan, Njegov Sveti Duh je ovde da manifestuje taj deo Reči.

Dan Petakosta i predao ih Petru, Crkvi. Amen. On je naš apsolut. Svi strahovi smrti^Zato što On živi, mi živimo takođe.

120 Rimljani 8:1, “Radi toga opravdani verom, mi imamo mir sa Bogom kroz našeg Gospoda Isusa Hrista.” Mi nalazimo, ja verujem da su to Rimljani 5, mi to nalazimo. I–i On je naše opravdanje. Bog Ga je podigao trećeg dana, da bi opravdao našu veru, da mi to verujemo. I On Ga je podigao, da bi opravdao našu veru. Šta je On onda učinio? On je Njega poslao nazad, onoga koji nas je opravdao, zato što naša vera to veruje. Sveti Duh, Hrist, dolazi unutra, za naše opravdanje, jer smo mi podignuti iz smrti za Život. I sada mi smo sinovi i ćerke Božije, koji sedimo u Nebeskim mestima u Hristu Isusu, upravdao nas je Svojim uskrsnućem.

121 To nam daje opravdanje, da znamo, sa–sa kaparom našeg spasenja sada u nama, sam Život Hrista koji kuca u nama. I kako onda mi možemo poreći Reč? Što je, On Reč koja nam daje^to uverenje. Sveti Duh je tamo. Šta je to? To je još uvek ta Severna Zvezda, Hrist je ta Severna Zvezda. A Sveti Duh je to opravdanje koje upućuje pravo vernika na Severnu Zvezdu. Tačno

122 Sveti Duh će uvek pokazivati na Reč. Ako to pokazuje na veroispovest ili na denominaciju, to nije Sveti Duh. On nije mogao to učiniti, udaljavati od Njegove Reči, kada je On umro da bi potvrdio tu Reč i načinio tu Reč stvarnom. Amen. On je umro tako da bi On mogao doći, Lično, u tu Reč. On je oživljavajući Život koji čini da ta Reč bude ponovo živa. To je bila svrha Njegove smrti, da bi On mogao još uvek da projektuje Sebe kroz Njegovu Crkvu, i da načini da svaka Reč, kroz svako doba, deluje baš na način na koji Ona i treba da deluje.

123 On je dinamika mehanike. Šta je mehanika Crkve? Apostoli, proroci, učitelji, i tako dalje. A On je dinamika koja to pokreće. I to deluje od određene dinamike koja je nazvana^On, On je Vatra koja zapaljuje benzin. On je Vatra koja zapaljuje komoru za sagorevanje, to je kada je taj–taj benzin, ta–ta Reč, izlivena preko u to komoru za sagorevanje, On je taj Koji nju zapaljuje. On je taj Koji to potvrđuje. On je sila uskrsnuća. On je Bog. On, On je Vatra, to je ono što On jeste.

124 “Bez sumnje,” Rečeno je u Prvoj Timotejevoj 3:16, “velika je tajna pobožnosti; Bog se javio u telu, viđen od anđela, primljen gore u slavu.” On je bio Bog, koji je došao da zauzme mesto grešnika. Da, Gospodine. I kada je On, Bog, podigao Njega trećeg dana, to je bilo za naše opravdanje. Prema tome, podignut je s desne strane Veličanstva na Visini, On je Posrednik, da bi nas zastupao za naše^za naše slabosti, dok mi to Njemu ispovedamo, i

113 Kada se jedan čovek plaši smrti, neka ustane i neka sebe protrese, pogleda u Reč i vidi šta je Božija vizija.

114 On je video tu viziju, on je rekao, “Ja znam da moj Otkupitelj živi, i da će u zadnje dane On stati na zemlju. I ja sebe vezujem za to! I ako kožni crvi unište ovo telo, ipak u svome telu ja ću gledati Boga; Koga ću ja gledati lično. Ja sam pričvršćen za to,” on je rekao. On je to video. To je bilo obećanje Božije.

115 On je posmatrao kroz zakone prirode. Kao što sam vam ja govorio o kontinuitetu zakona u prirodi, kontinuitetu Reči, kontinuitetu Božijeg delovanja, sve je u kontinuitetu. On je pitao, u Jobu 14. On je rekao, “Ima nade u drvetu, ako ono umre; u cveću, ako ono umre; i tako dalje. Ali,” rekao je, “čovek leže dole, i ispušta duh, on propada. Njegovi sinovi dolaze da mu odaju počast, a on to ne zna. Oh,” onda je on rekao, “ako ćeš me Ti sakriti u grobu, sakriti me daleko i čuvati me na tajnom mestu, dok Tvoj gnev ne prođe!” On se plašio smrti.

116 Ali kada je on to video unapred, budući prorok, video je uskrsnuće Isusa Hrista, on je povikao, “Moj Otkupitelj živi!” Pogledajte, on Ga je nazvao, “Otkupiteljem.” Gledajte. “Ja znam da je moj Otkupitelj živ, i da će u zadnje dane On stati na zemlju; čak ako i kožni crvi unište ovo telo, ipak u svome telu ja ću gledati Boga.” Bog i Otkupitelj su bila ista stvar, Bog i čovek načinjeni kao jedno. “Ja ću videti Boga; Koga ću videti ja sam, moje oči će ga gledati, a ne neke druge.” Amen.

117 Ne neko drugi već Otkupitelj, Bog, to je Onaj koga će moje oči gledati. On je jedan apsolut. On je apsolut. On oduzima sve strahove od smrti. On oduzima sve strahove.

118 U Jevrejima, 2-ga glava, 14-ti i 15-ti stih, gledajte. On je uzeo obličje čoveka, da bi umro kao jedan, za sve. On je uzeo obličje čoveka. Ovaj Otkupitelj je došao dole i bio načinjen čovekom, tako da je On mogao umreti, jedan Čovek, za sve ljude. Oh, kako je On to učinio? Radi čega je Bog postao čovek? Da plati kaznu čoveka.

119 Ali, na Uskrsnje jutro, On je došao napred sa ključevima smrti, pakla, i groba. Amen. Bog, Koji je mogao umreti na krstu, a grob Ga nije mogao držati; ništa, pakao Ga nije mogao držati. Ništa Ga nije moglo držati. On je uskrsnuo. On je imao ključeve. On je uskrsnuo, Pobednik, zato što je On pobedio i smrt, pakao, i grob. Kada je On bio na zemlji, On je pobedio bolesti. On je pobedio sve. On je pobedio praznoverje. On je pobedio sve što ima da se pobeđi. I izašao iz smrti, pakla, i groba, sa ključevima koji su zveckali na Njegovom boku; i uzneo se na Visinu, i dao darove ljudima, i vrati se nazad na

64 Upravo kao što je to bilo tamo nazad za Njegovo rođenje. Isaija 9:6. Celim putem dole kroz Pismo. Sve je govorilo o Njemu, to je bilo ispunjeno. Preko u knjizi Luka, mi kažemo to je-mi vidimo to tamo. I On je bio kraj, On je bio—On je bio kraj proroštva, takođe, o Njemu. On je to ispunio, istorijski deo, pesme, sve što je u Starom Zavetu, što je govorilo o Njemu, to je bilo ispunjeno tačno tamo. To je postalo ono što je konačno. To je postalo mesto pričvršćenja Reči Božije za to doba.

65 I istinski nanovorodeni ljudi ovoga doba, koji su ispunjeni sa Svetim Duhom, pričvršćeni su za ove delove Pisma koja treba da se ispune u ovim zadnjim danima. Ona su konačna. To je Božije konačno, zato što je to Njegova Reč; a Reč je Hrist, mesto pričvršćenja. Ne postoji način da se udalji od ovoga. Nešto što vas drži.

66 Kao što sam rekao, to čini da radite stvari koje obično ne bi radili. To je učinilo da Pavle čini stvari koje obično ne bi radio. To je učinilo Mojsiju da radi stvari koje obično on ne bi radio. To će učiniti svakom čoveku i ženi da čine stvari koje obično ne bi radili. To je nešto sa čime ste—ste vi povezani. To je nešto, to je vaš stabilizator. To je poput...

67 To je sidro za brod. Brod je pričvršćen za sidro, u vreme oluje. I ako je Hrist vaš apsolut, vi ste pričvršćeni za Njega. U vreme nevolje, taj brod, ako ga vi pustite da se ljulja, on će udariti u stenje. Ali šta oni čine, oni bace sidro. Sidro vuče dole dok ono ne zakači za temeljnu stenu. I brod je pričvršćen za to sidro. To je apsolut za taj brod.

68 I nanovorodeni hrišćanin je pričvršćen za Hrista, a Biblija je sidro. To je stvar za koju smo mi pričvršćeni. Neka organizacije, neke različite stvari, neka nauka, neka iz obrazovanja kažu šta god da oni žele. Dokle god Reč kaže to i obećava to, mi smo pričvršćeni za To. Ima nešto što nam ne dopušta da se odvojimo od toga. To je tačno. Istinski rođeni Hrišćani, oni stoje sa tom Reči. Ako Ona kaže da se učine određene stvari, i način kako to treba učiniti, to je onda način kako mi to moramo učiniti Nije bitno šta ma ko drugi kaže, To je ono što je Bog rekao. Mi smo pričvršćeni za To, životom usmerenim na Hrista. Hrist, ponovo, to je kao zvezda Severnjača.

69 Vi znate, da se svet okreće oko sebe. I te zvezde, zaista, jedna koju vi vidite kao večernju zvezdu, je takođe i jutarnja zvezda. Svet se samo okreće u odnosu na to. Ali on se ali on se dalje pomera od tih zvezda, od svih sem od zvezde severnjače. Sada vi ne možete usmeriti vaš kompas na večernju zvezdu i dospeti ma gde, zato što se sledećeg jutra dešava, šta? Vi se nalazite po večernjoj zvezdi na zapadu, a sledećeg jutra vi ste na istoku. Vidite, vi to ne

možete učiniti Ali vi ga možete usmeriti na severnu zvezdu, amen, i držati se nje kao mrtve tačke. Vi ćete izaći.

70 I to je ono što je na Hrista usmeren život. Kada ste vi izgubljeni, On je vaša zvezda Severnjača. Onda, ako je On Severna zvezda, Sveti Duh je vaš kompas, a kompas će jedino pokazivati na Severnu Zvezdu. On neće usmeravati na veroispovest ili denominaciju. To neće usmeravati na senzaciju, ili šta god da je to. On će se čvrsto držati Severne Zvezde. On je vaša Severna Zvezda. Kada ste vi izgubljeni, vi možete da se krećete sa denominacijama, i stvarima kao što su te. Ali kompas, Sveti Duh, će vas usmeriti pravo na Reč, što je Hrist, i držati vas čvrsto. Pričvrstiti vas za To.

71 Šta ako tamo ne bi bilo Severne Zvezde, kako bi čovek ikada našao svoj put po maglovitom moru? Šta ako ne bi bilo Svetog Duha da vas usmeri na Reč Božiju, i manifestuje To i to dokaže, šta mi trebamo da činimo u ovom času? Sveti Duh usmerava samo na Reč. "Čovek neće živeti samo od hleba, već od svake Reči." Ne od dela Reči, već svake Reči, od svega Toga. Svaka Reč koja dolazi sa usana Božijih, to je ono od čega će čovek živeti. On je apsolut u vašem životu, On je takođe i vaša Severna Zvezda.

72 Zna, mi moramo imati nešto, drugačije, da bi završio sa borbama.

73 Zna, bilo je vreme kada su stvari vezane za sto počivale na onome šta kaže žena. Ja verujem da je njeno ime bilo Emili Post. Ja možda grešim što se toga tiče. Ja mislim da je tako, Emili Post. Nije me briga ako bi Emili Post rekla, "Uzmi svoj nož i jedi pasulj sa time," na takav način bi se vladalo. Zašto? Ona je bila apsolut za stvari u vezi sa stolom. To je tačno. Ako bi ona rekla, "Jedite ih sa vašim rukama," vi biste ih jeli sa vašim rukama. Zašto? Ova nacija je nju načinila apsolutom, za stvari vezane sa stolom. Da, gospodine.

74 Bilo je vreme kada je Nemačka imala apsolut, i to je bio Hitler. On je bio apsolut. Nije me briga šta bi ma ko još rekao, kada je Hitler rekao, "učini to," vi bi ste to učinili. Bilo bi bolje za vas. On je zadnja Reč. Hitler je to bio.

75 Bilo je vreme kada je Rim imao apsolut, i to je bio Musolini, diktator. Čovek je došao kolima jedan minut ranije po njega, i on ga je upucao u kolima i izbacio ga napolje, rekavši, "Ja nikada nisam rekao minut ranije, ja sam rekao budi ovde na vreme." Jedan apsolut! Što god da je on rekao, oni su to morali učiniti To se moralo okrenuti. On je rekao da će okrenuti ceo svet kroz njegovu Reč. To se okreće pomoću Reči Božije!

76 Bilo je vreme kada je Egipat imao apsolut. To je bio Faraon. Ja sam jednom otišao dole u Egipat, upravo da bi video ta mesta. I vi morate da kopate dole

106 "Ne dodavati tome ili oduzimati tome! Kao što sam ja rekao, Otkrivenje 22:19 je reklo ne radite to. Ako je On naš apsolut, ne može biti drugačije. Nema načina da bude drugačije. On mora biti apsolutno zadnja Reč.

107 Zna, bilo je milione ljudi u grehu kada sam ja bio spašen. On je imao svrhu u spasavanju mene. Ja sam čudak među braćom, mnogo puta; verujući u predodređenje, zmijino seme, krštenje u Ime Isusa Hrista, i sve te ostale stvari koje izgledaju[^]i vizije, i Hristova sila koja se vraća nazad, i osuđuje organizacije i ostale stvari. Ja sam čudak, ali On je imao razloga da spasi Mene, razlog da tako čini. On me je spasao kada je bilo milione drugih u grehu, ali On me je spasao radi nekog razloga. Tamo su bili obrazovani ljudi, tamo su bili pametni ljudi, tamo su bili teolozi, tamo su bili biskupi i doktori, i tako dalje, na polju, kada je On mene spasao ali On je mene spasao radi nekog razloga.

108 I ja vidim da je Reč apsolut, i ja sam pričvršćen za To, i određen da ne znam ništa osim Isusa Hrista, i Njega razapetog. On je imao razloga za to, i ja sam određen da se držim tog razloga. Nije bitno šta ma ko drugi kaže, ja ne prestajem da se družim sa njima, ili da ih omalovažavam, ali ja znam za čega sam ja pričvršćen. On me je želeo na taj način. On me je dobio na takav način. I ja sam tako načinjen zbog svrhe. I ja sam morao biti sačinjen od svih tih kvaliteta, i tako dalje, i svih tih bez-značajnosti, tako da je On mogao to iskopati iz mene; staviti nešto tamo, to je bila Njegova Reč. I ja sam određen da ne znam ništa drugo sem Hrista.

109 Hristova smrt je bila apsolut. To je bio apsolut. To je bio kraj svih strahova onih koji su se plašili smrti. Njegova smrt je onda apsolut.

110 Ljudi se plaše smrti. Čak se i Job plašio smrti. Ali kada je on video viziju! On je znao da je sve otišlo; njegova porodica, njegova–njegova deca. Čak se i njegova žena okrenula protiv njega, radi njegovog–njegovog smrada od njegovih–od njegovih čireva; on je seo pred svoju kuću, na gomilu pepela, stružeći svoje–svoje čireve. I njegova žena je čak rekla, "Zašto ne prokuneš Boga i ne umreš?" On je rekao, "Ti govoriš kao luda žena." Vidite?

111 Onda kada je Eliju razgovarao sa njime. U jednom od ovih dana, ja želim da vam rastumačim to ime, Eliju, i pokazati vam da je to bio Hrist.

112 Kada je on bio u tom stanju, i sve je išlo protiv njega, onda je on video viziju Pravednika. On je želeo Čoveka Koji je mogao to da premosti za njega; da stavi Njegove ruke na grešnog čoveka i na Svetog Boga, i da stane na put. A Bog mu je dopustio da To vidi, hiljade godina unapred. To je bio njegov apsolut. On se podigao i protresao se. Haleluja!

je hrišćanstvo bilo Reč Božija. I On je bio Reč; i po primanju Reči, Reč je živela kroz Njega, onda ja znam, “Ako vi prebivate u Meni, i Moje Reči u vama, tražite šta god hoćete.” I ako ste vi u Reči i deo Reči, vi ćete tražiti samo ono što vam Reč kaže da tražite. Znae dan u kome živite, i onda, molite po tome.

97 Tako radi toga, vratimo se nazad predmetu, čini...Govorim ovo sada lično, ali ja sam pričvršćen. Ja sam pričvršćen za Isusa Hrista, za Njega, po Njegovoj Reči. On je moj apsolut.

98 Ja sam našao da sve te denominacije i stvari imaju njihove apsolute. Svaka, svaka, oni imaju njihove apsolute.

99 Katolici, kada papa kaže nešto, to je to. To je apsolut Katoličke crkve. Nije me briga šta sveštenik kaže, šta biskup kaže, šta kardinal kaže; kada papa to kaže, to je to. To je apsolut. To je ispravno.

100 U Metodističkoj crkvi i u mnogim Protestanskim denominacijama, ono što biskup kaže, to je apsolut. To je sve. Šta veroispovest kaže, to je apsolut.

101 Među Pentakostalcima, to je ono što glavni nadglednik kaže, da li možete imati ovu osobu za probuđenje ili ne. To je apsolut. Ako se vi ne slažete sa njegovim Rečima, vi ste izbačeni napolje iz organizacije. Vidite, Reč nije uzeta u obzir uopšte. Vidite? Vi imate te apsolute, i svako ima svoj vlastiti apsolut.

102 Ali, znate, ja ne kažem ovo kao svetogrđe. Ja ovo govorim zbog istine. Ja osećam na način na koji je i Pavle, kada je On rekao, u Delima 20:24, “Nijedna od tih stvari me nije pokrenula.” “Ja nisam određen da znam ništa među vama; već Isusa Hrista, i Njega razapetog.” Ja nisam uznemiren sa tim apsolutima, bez obzira da li je to papa, biskup, ili generalni nadglednik, ili savetnik, ili sistem, ili šta god da je to, ni jedna od tih stvari me ne pokreće. Nije me briga ako oni kažu, “Dakle, mi—mi nećemo za—” To ne čini ni malo razlike. Ja nisam određen da znam ništa osim Isusa Hrista, Njegove Reči objavljene među nama. Ja sam pričvršćen za To. To je moje sidro. Ja sam se usidrio u Tome.

103 “Otkako sam ja^” Pavle je rekao, “Otkako sam ja sreo Njega, na putu, ja sam se skroz promenio -On me je ispravio.”

104 Moj, kako me je samo On ispravio! Kakvu li je samo On imao ispravku da učini na meni. Ali otkako me je On ispravio, ja sam postao vezan za To. Ja sam video da je Reč bila Istina, i sve suprotno tome je bilo pogrešno.

105 Znae šta? On je imao razlog da me spasi. On je imao razlog da vas spasi. I ja sam određen, po Njegovoj volji, da činim Njegovu volju. Razlog zbog čega je On to učinio, ja ne znam zašto je On to učinio.

sedam metara da bi našle ta prestolja na kojima su oni sedeli, imperator Rima; kada sam ja bio u Rimu i dole u Egiptu.

77 Vidite, to se sve preokrenulo u istorijsku prašinu, zato što je to bila pogrešna vrsta apsoluta. To je tačno. To je pogrešno. To je izneverilo. To su bili od ljudi načinjeni apsoluti. I svaki ljutski apsolut i svako ljutsko načinjeno postignuće mora ići u prašinu. Oni moraju ići u prašinu. Oni moraju ići u prašinu. To je pogrešna vrsta, tako to zakaže.

78 Samo mislite o našoj naciji. Kada mi dospemo u nevolju, ako neko nešto učini, i oni su pokušali to ovde možda u malom gradskom sudu, neki policijski sud, onda to ide dalje, i dalje, i konačno to dolazi do Vrhovnog Suda. Sada, Vrhovni Sud je apsolut nacije. To rešava to. Sada, u Kanadi, naši prijatelji iz Kanade mogu ići, iz Kanade, kod Kraljice. Ali u Sjedinjenim Državama, to je Vrhovni Sud. To je apsolut. Ponekad nama se ne sviđaju njihove odluke, ali mi ih moramo svakako slušati. Da, gospodine. Mi se ne slažemo sa time, nama se ponekad ne sviđaju odluke, ali to je apsolut ove nacije. Nacija je pričvršćena za to. To je kraj svim raspravama. Kada taj Vrhovni Sud kaže, “Krivi ste,” vi ste onda krivi. Mi moramo to imati; ako nemamo, mi onda nemamo naciju. Šta ako mi ne bismo imali nešto kao što je to? Sigurno. Postoji apsolut za sve.

79 Postoji apsolut u fudalskoj utakmici. To je sudija. Tačno. Ako on kaže, “To je pogodak,” to je ono što to jeste. Nije važno šta vi kažete, šta ja mislim, način na koji sam ja to video, način na koji si ti to video. To je ono što je on rekao. To je apsolut. Ako on kaže, “Pogodak,” vi se morate sa time složiti, jer je to ono što će biti zabeleženo, “pogodak.” šta da nema sudije, onda ko bi bio u pravu? Jedan kaže, “to je bio pogodak,” a drugi kaže, “to nije pogodak; to je bila lopta, to je bio...” Zašto, vi biste imali haos. Vi ne biste znali šta da radite.

80 Tamo mora da bude neko čija Reč je konačna. Amen. Ja se osećam zaista dobro baš sada. Slava! Haleluja! Mora da bude nešto što je konačno. Meni je toliko drago radi toga. Oh, sada, postoji neko ko može reći, “To je greh,” ili, “To nije greh.” Meni je toliko drago radi toga. Meni je drago radi apsoluta. Bez rasprave, bez potrebe rasprave. Sudija kaže, “pogodak,” to je ono što to jeste; zabeležite to u svom umu, “to je pogodak,” i idite dalje. Kada Bog kaže ma šta, to je onako kako to jeste! Nema potrebe da se raspravlja oko toga. To je ono što to jeste. On je tako rekao. To je Hrišćanski apsolut, to je ako je on Hrišćanin. Bog je rekao, “Učini to na ovaj način,” to je onda način na koji to treba biti učinjeno. Bez rasprave, “Dakle,” kažete, “to nije bilo.” Ništa sa time. Bog je rekao tako, to rešava to! To je apsolut istinskom verniku. Da.

81 Šta ako tamo ne bi bilo nešto poput toga, gde bismo mi bili? Dali bi bili Metodisti u pravu, Baptisti, Prezbetarijani, Luterani, ili šta bi bilo ispravno? Vidite, mi bismo trebali imati, to je razlog što vi—vi imate haos. I to je razlog. Oni su odbacili apsolut, i to je razlog što oni lutaju sa tim ostalim zvezdama.

82 Ali postoji apsolut. Treba da bude apsoluta. Mora da bude apsoluta. I postoji apsolut. To je Reč. I šta drugi kažu, to nije važno. Da, gospodine.

83 Sada, ako mi ne bismo imali sudiju na fudbalskoj utakmici, svako bi čupao kosu onog drugog, svađao se i tukao se. Vidite? To je razlog što mi trebamo imati apsolut u Hrišćanstvu, da zaustavimo ovo čupanje kosa, svađe i borbe. Vidite? Reč tako kaže, i to rešava to. Ne dodajte ništa tome ili oduzimajte ništa tome. Samo ostavite to na način na koji to i jeste.

84 Znaite, postoji apsolut u saobraćaju, a to je svetlo za stop, semafor za saobraćaj. Šta ako jednog jutra on ne bi radio? Oh, moj! Jeste li ikada dospeli na jedan od njih? Ja jesam. Bez sumnje da i vozači jesu. Šta ako to crveno svetlo ne radi? Onda se svi svađaju. Oni stignu kolima tamo, i jedan kaže, “Ja sam bio ovde prvi,” a drugi kaže, “Da ti kažem samo nešto, ja moram stići na posao!” Oh, moj! Te žene vitlaju sa tašnama, a muškarci se tuku pesnicama, a vi govorite o haosu! Tamo mora da bude apsolut, nešto kaže, “ovo je ispravno,” i to je to. Kada to svetlo kaže, “stop,” to znači stop. Kada kaže, “kreći,” to znači kreći. Ako to nije, vi ste u nevolji.

85 I takav način je i u Hrišćanskom životu. Postoji mesto zaustavljanja, i postoji mesto polaska. Božija Reč je taj apsolut. To je Hrist. Da, gospodine.

86 Ako saobraćajni semafor nije uključen, onda mi imamo saobraćajnu gužvu. I ja mislim da je to ono što smo mi dobili tamo u religioznom pentagonu danas; saobraćajnu gužvu, takozvanih vernika, i nevernika, i sve je na gomili zajedno. Vi ste upravo dobili saobraćajnu gužvu. Zašto? Oni nemaju apsolut. Jedan kaže, “Pa, mi smo—Mi smo apsolut.” Drugi kažu mi smo apsolut.”

87 Bog je apsolut. On je rekao, “Neka svaki apsolut, osim Moga, bude laž. Moj je istina!” Tako, to je apsolut hrišćanstva. To je kraj svim raspravama. Biblija je rekla tako, to čini to ispravnim. Da, gospodine. Mora biti apsoluta u svemu.

88 Neki danas vole samo crkve, i većina crkava ima njihov apsolut. Svaka ima svoj vlastiti, nešto poput u danima sudija, svaki čovek je činio na način na koji je on mislio da je to ispravno. Ali to nije ispravno. Vidite, to je kada Božija Reč i proroci nisu bili prisutni. Reč je apsolut. Oni su imali njihov vlastiti apsolut. Svako od njih je rekao da oni imaju Istinu i put, “Mi smo Istina i put.”

89 Ali Isus je rekao da je On bio Istina i put, “Istina, Put, i Svetlo.” Je li to tačno? [Zajednica kaže, “Amen.”—Izdavač.] Dakle, onda, On je Reč, tako tamo

je apsolut. A denominacijski apsoluti, ništa sa time; to je pogrešno, neka to samo ode.

90 Sada, čovek čini ispravno po svojim merilima, ali Bog ima put za njega da to učini. Vidite, kada je Bog i Njegova Reč i Njegovi proroci kada su nedostajali, svaki čovek je činio baš na način na koji je on to želeo činiti.

91 I to je ono što je bilo i u ovom danu, svaki od njih kaže, “Ja pripadam ovome.” Jesi li ti Hrišćanin? Ja sam Prezbiterijanac.” Jeste li vi Hrišćanin? Ja vas pitam. Jedna devojka je rekla, “Dajem vam do znanja, ja palim sveću svake večeri.” Drugi čovek kaže, u molitvenoj liniji, pitao sam ga da li je on hrišćanin, rekao je, “Ja sam Amerikanac. Kako se usuđuješ!” Kao da to ima nešto veze sa Time? Vidite, oni su se vezali za naciju. Drugi su se vezali za organizaciju, dogme.

92 Ali hrišćanin znači “poput-Hrista.” I jedini način na koji vi možete biti poput-Hrista je ako je Hrist ta Reč u vama. To je zadnje. Da. Ja sam video to pre nego sam se obratio, i meni je drago da me je Bog uzeo pre nego crkva. Tako ja sam znao kada ja...

93 Jedan fin Baptistički propovednik, brat Naylor, on je danas u slavi, on je došao dole, i razgovarao je sa mnom. I, oh, bilo je puno ljudi koji su sa mnom razgovarali kada sam ja—ja pokušavao da nađem Boga. I propovednik Adventista Sedmog Dana je želeo da se ja njima priključim, i tako dalje. Ali ja sam video da ako ću ja biti hrišćanin, da ja—ja neću moći reći, “Sada ja sam Adventista Sedmog Dana.” Sada, to je sve uredu. “Ja sam Baptista.” To je sve u redu, vidite, ali ja moram imati nešto sigurnije nego što je to. Ja—ja ne mogu verovati, zato što svaki od njih koleba.

94 Ja sam mislio, “Postoji neko negde, vi morate imati nešto što je istina, negde.”

95 Tako meni je bio potreban apsolut, tako da sam ja uzeo jedan, Božiju Reč. Tako ja sam čitao u Reči da je On Reč, Sveti Jovan 1. “I na tom apsolutu Ja ću sagraditi Moju Crkvu.” To je tačno, tako ja ću ga uzeti za Njegovu Reč. Otkrivenje 22:19 kaže, “Ko god će oduzeti jednu Reč iz Ovoga, ili dodati jednu Reč Tome.” To je apsolut. To je kraj svih borbi. Ovo je apsolut. “Ko god oduzme nešto od Toga, ili doda nešto tome,” Bog je rekao, “Ja ću upravo oduzeti njegov deo Iz Knjige Života,” tako To mora biti apsolut. I Isus je to rekao, “Čovek neće živeti samo od hleba, već od svake Reči.” Onda ja sam znao da “svaka Reč” mora da bude. Rekao sam, “Pravilo po pravilo, i red po red.” To je način na koji To treba da dođe, upravo onako kako je To zapisano.

96 Onda On je rekao, “Ako vi prebivate u Meni,” On je Reč, “Moje Reči prebivaju u vama, vi možete tražiti šta god da želite.” Ja sam onda znao da ako